

Πως ξεχαστήκαμε μονάχοι εδώ πέρα ... (Οι Έλληνες)...

Γράφει ο
Χρήστος Α. Κατσαρού
(Chris Sintiki)

“

Οι Έλληνες πολιτικοί δεν τόλμησαν να κάνουν άλματα πέρα από τη φθορά και διαχειρίστηκαν μια κατάσταση δίχως όραμα. Είμαστε σε μια κατάσταση που βασίζεται στη λογική... των άλλων!

”

Τελικά είμαστε...για κλάματα! Ξεχάσαμε τη θέση μας στον κόσμο και ψάχνουμε το βηματισμό μας μέσα στην τεχνολογία λαθεμένων συνταγών, όλοι αυτοί πήραν τα ελληνικά πρότυπα, έκαναν πολιτισμό και τώρα μας δίνουν συμβουλές «πολιτικές στρατηγικές».

Γιατί; Διότι δεν κρατάμε... χαρακτηριστή κι αλλάζουμε κάθε λίγο γνώμη. Δεν έχουμε «εθνικό σχεδιασμό», δεν έχουμε κοινή στρατηγική, ούτε συνθέτουμε απόψεις. Αυτοκαταργούμαστε, αυτοαναιρούμαστε και συγκαλύπτουμε τα λάθη μας.

Η εξωτερική πολιτική ακυρώνει την εσωτερική διπλωματία και η εσωτερική διπλωματία δεν δεσμεύεται, παρά από την εσωτερική κατανάλωση. Αυτή η πολιτική διγλωσσία υπάρχει σε όλη την ελληνική πρακτική τα τελευταία 40 χρόνια.

Οι Έλληνες πολιτικοί δεν τόλμησαν να κάνουν άλματα πέρα από τη φθορά και διαχειρίστηκαν μια κατάσταση δίχως όραμα. Είμαστε σε μια κατάσταση που βασίζεται στη λογική... των άλλων!

Άρα και ο ευρωπαϊκός ταμπουκάς οφείλεται στην ακυρωτική πολιτική των τελευταίων χρόνων (1974 - 2013) όπου όλοι θέλουν να ανατρέψουν τα

προηγούμενα κι όχι να χτίσουν κάτι παραπάνω, αξιοποιώντας ό,τι βρήκαν. Φοβηθήκαμε την πολιτική κληρονομιά, χτυπήσαμε την ιστορική κληρονομιά, κάναμε πολιτική για εσωτερική κατανάλωση, και χάσαμε την ελληνική διπλωματία για να δηλώσουμε υποταγή σε διαφορετικές επιλογές.

Μάθαμε να είμαστε πίσω από τον εαυτό μας και να μη δημιουργούμε, η Ελλάδα δεν έχει την κρίση των άλλων χωρών. Η Ελλάδα έχει την κρίση της εθνικής πολιτικής ταυτότητας. Αντί να κάνουμε το άλμα πέρα από τη φθορά, γερμίζουμε τρόπαια από τη φθορά των άλλων, αλλά κανείς δεν επιδιώκει τη διάρκεια, συνθησίσαμε να αναζητούμε το κέρδος μέσα στην αποτυχία των ανταγωνιστών, ίσως γιατί φοβόμαστε την ίδια τη σκιά μας και χάσαμε το δικό μας ήλιο.

Ο ήλιος μας πέρασε στους ξένους κι αυτοί προσπαθούν να περάσουν τη δική τους λογική και τα δικά τους συμφέροντα, όμως το συμφέρον της Ελλάδας δεν είναι η συνταγή - φασόν των άλλων κέντρων που της δείχνουν το δάχτυλο, γιατί και η συνταγή τους χάλασε και το μοντέλο τους ξέφτισε.

Η Ελλάδα έχει τη δική της ταυτότητα και τη δική της διπλωματία, αλλά χρειάζεται και ελληνικό σχέδιο που να απαντάει σε όλους τους σωτήρες! Αλλά χρειάζεται

πρόσωπα που να στηρίζουν τις προσπάθειες και ηγέτες που δε θα διαγράφουν το χτες.

Η λογική του ράβε / ξήλωνε είναι μια πολιτική της ήττας γεμάτη από απώλειες, αλλά αντί να μετράμε το μέγεθος της φθοράς θα πρέπει να σχεδιάσουμε το όραμα του δικού μας προτύπου. Όλοι όσοι χάνονται μέσα στην αγγλοσαξονική καταστροφή, δεν είναι ικανοί να ξεπεράσουν την ίδια τη σκιά τους. Η αλήθεια της Ελλάδας βρίσκεται στη στόφα της κι όχι πάνω στην αρρωστημένη λογιστική των μικρομεσαίων λογιστών της.

Η ελληνική διπλωματία θα δώσει τη δική της απάντηση, αν σχεδιαστεί μητροπολιτικά και όχι στο περιθώριο των λογιστικών αποτυχιών, όπου την εντάξανε οι ξένοι τιμητές. Ο χρόνος δε δικαίωσε τους τιμητές, όπου κι αν βρέθηκαν, γιατί ξέρουν από την πολιτική των αριθμών κι όχι από τη διπλωματία του πολιτισμού.

Η διπλωματία του πολιτισμού δεν έχασε ποτέ, ούτε αλλοιώθηκε όπως το «στικάκι» της δημιουργικής λογιστικής.

Η διπλωματία του πολιτισμού επενδύει στην εξωστρέφεια, ενώ η πολιτική των αριθμών κοιτολογεί το αντίκρισμα μιας επιλογής. Αυτό δεν είναι πολιτική, είναι μια πρόσκαιρη εκτίμηση χωρίς διάρκεια. Όλοι όσοι κυνηγούν

τη δημιουργική λογιστική χάνουν την έννοια της πολιτικής, αλλά και το κέντρο του προβλήματος και γίνονται ένα με το ίδιο το πρόβλημα. Το Deal της Ελλάδας δε γίνεται στις αγορές, θα γίνει μόνο μέσα από μια εξωστρεφή δυναμική διπλωματία που θα έχει δικά της πρότυπα και μοναδικά χαρακτηριστικά.

Επισημάνσεις...

Γραφεί ο Χρήστος Α. Κατσαρός (Chris Sintiki)

Tax. Δ/νση: Λιβαδιά Σιντικής Σερρών, **T.K. 62055**

Στοιχεία επικοινωνίας: Τηλ.: **2327110024 & 6976915473**

E-mail: xrhstos_katsaros@yahoo.gr, xrhstos_katsaros@gmail.com

Ιστότοπος: **Web node** <http://christos-a-katsaros74.webnode.gr/>

Twitter: *Christos A. Katsaros @Chris_Sintiki* https://twitter.com/Chris_Sintiki

Σελίδα Profile on Facebook: [Χρήστος Α. Κατσαρός \(Chris Sintiki\)](#)

Web Blogger: **Με θάρρος και τόλμη για την αλήθεια** <http://political-ethics-for-the-national-int.blogspot.gr>

You Tube: Το κανάλι του χρήστη **christos411970 "Η ποίηση είναι Αγάνη"** <http://www.youtube.com/user/christos411970?feature=mhee>

ΣΥΛ-ΛΟΓΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

Γράφει ο
Αλέξανδρος Κ. Χατζηδημητρίου
δικηγόρος

Με ενδιαφέρον παρακολουθούμε όλοι τις διαπραγματεύσεις, μεταξύ των οργανώσεων των εργαζομένων και των εργοδοτών για τον καθορισμό των αμοιβών. Τελικά, στην ουσία, η κάθε πλευρά εκμεταλλεύεται την συγκυρία, προσπαθεί να επιβάλει τις θέσεις της, με μοναδικό κριτήριο την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της.

Σε όποιο, όμως, αποτέλεσμα και αν καταλήξουν οι διαπραγματεύσεις, η ουσία είναι μία: αυτό που συμφωνείται να δοθεί ως αμοιβή στους εργαζόμενους αποτελεί ένα ποσοστό από τον παραγόμενο πλούτο στη χώρα μας, ένα ποσοστό επί του ΑΕΠ.

Ούτως ή άλλως ο παραγόμενος πλούτος σε μία χώρα διαιρείται: α) σε κέρδη για την επιχειρή-

ση, ώστε να αποσβεσθεί το κόστος της επένδυσης και να υπάρχει επιχειρηματικό ενδιαφέρον για επενδύσεις που παράγουν πλούτο και θέσεις εργασίας, β) σε φόρους υπέρ του κράτους ώστε να εξασφαλίσει τα αναγκαία κεφάλαια για την κάλυψη των πάσης φύσεως δαπανών του (μισθοί και συντάξεις δημόσιου τομέα, υγεία και κοινωνική πρόνοια, άμυνα κλπ.) και γ) φυσικά στις αμοιβές των εργαζομένων, από το μόχθο των οποίων παράγεται ο εθνικός πλούτος. Οι τρεις αυτές κατηγορίες διανομής του εθνικού πλούτου αντιστοιχούν, ούτως ή άλλως, σε ένα ποσοστό επί του ΑΕΠ.

Μέχρι σήμερα, οι προσπάθειες της κάθε πλευράς (εργοδότες-εργαζόμενοι) να εξασφαλίσει για τον εαυτό της μεγαλύτερη ανταμοιβή, δεν έχει ως κριτήριο ποιο είναι το βέλτιστο οικονομικά και κοινωνικά δίκαιο, αλλά η εκμετάλλευση των όποιων κοινωνικών ή πολιτικών συγκυριών, ώστε η κάθε πλευρά να απο-

κομίσει για τον εαυτό της μεγαλύτερο μερίδιο από την πίτα της οικονομίας. Έτσι, στη διαδικασία αυτή των συλλογικών διαπραγματεύσεων, η βάση της οποίας συμφωνίας είναι η συγκυριακή δυνατότητα της μιας πλευράς να ασκήσει πίεση στην άλλη και όχι η εφαρμογή ενός κανόνα που θα επέτρεπε στην οικονομία να λειτουργεί με τη μεγαλύτερη δυνατή παραγωγικότητα, με συνέπεια την παραγωγή πλούτου, που αποτελεί τη μόνη υγιή προϋπόθεση διανομής του πλούτου αυτού, σε συνδυασμό με το κριτήριο της κοινωνικής δικαιοσύνης. Όταν οι απολαβές μας δεν ανταποκρίνονται σε αντίστοιχη παραγωγή πλούτου, η ανταμοιβή μας αυτή δεν είναι πραγματική.

Η οικονομική κρίση την οποία βιώνουμε, μας έκανε όλους να συνειδητοποιήσουμε ότι η όποια ευημερία είναι «παραίτητη», εάν δεν έχει ως βάση την αντίστοιχη παραγωγή πλούτου στη χώρα. Αυτό μας οδήγησε στη ση-

μερινή κρίση.

Η κατάσταση αυτή μπορεί να αλλάξει, υιοθετώντας έναν οικονομικά αποτελεσματικό και κοινωνικά δίκαιο **κανόνα διανομής** του παραγόμενου πλούτου, ως ποσοστό επί του ΑΕΠ, μεταξύ του κράτους, των εργοδοτών και των εργαζομένων. Έτσι, αυξήθηκε το ΑΕΠ π.χ. κατά 1%, αυτόματα θα υπάρχει και αντίστοιχη αύξηση των αμοιβών των εργαζομένων, διότι εάν δεν έχουμε αύξηση του ΑΕΠ, η όποια αύξηση των αμοιβών μας είναι ψεύτικη και από άποψη λειτουργίας και αποτελεσματικότητας της οικονομίας, επικίνδυνη για το μέλλον μας.

Η υιοθέτηση αυτού του κανόνα στις σχέσεις μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, θα έχει ως συνέπεια διαρκή κοινωνική ειρήνη και θα στρέψει το ενδιαφέρον όλων στην παραγωγή, τη μόνη πηγή ευημερίας και την πίεση της κοινωνίας προς τους επιχειρηματίες για δραστηριότητα παραγω-

γική και κερδοφόρα.

Είναι βέβαιο ότι με βάση τη λογική και κριτήριο το συνδυασμό της οικονομικής αποτελεσματικότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης, μπορεί να επιτευχθεί μία τέτοια συμφωνία μεταξύ των κοινωνικών εταίρων.

Μία τέτοια συμφωνία **θα αλλάξει παντελώς τις σχέσεις μεταξύ των κοινωνικών εταίρων** και το οικονομικό κλίμα στη χώρα. Μια τέτοια συμφωνία δίκαιης διανομής του παραγόμενου πλούτου θα δώσει λύση και στην άνευ κριτηρίων οικονομικής βιωσιμότητας των επιχειρήσεων και κριτηρίων κοινωνικής δικαιοσύνης, μεταφορά πλούτου προς τους ολίγους που παρατηρείται στις κοινωνίες μας τα τελευταία χρόνια.

Η αντιπαλότητα και η κοινωνική αναταραχή θα δώσουν τη θέση τους στη συλ-λογική ειρήνη, από τους καρπούς της οποίας θα ωφεληθούμε όλοι.